

„Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”

A keresztény vallásokban nevelkedett hívők számára Jézus feltámadása alapvető hittétel. Mi, akik e hittétel alapján nevelődtünk, nehezen tudjuk elképzelni, milyen félelem, döbbenet, rémület, reszketés foghatta el a – Jézus üres sírjához – érkező asszonyokat, és az ennek hírére tőlük megtudó tanítványokat.

A halálból való feltámadás azon túl, hogy teljesen elképzelhetetlen volt számukra, a konkrét esetben további félelmetes következményekkel is járt. Nagyon is valószínű volt ugyanis, hogy ha Pilátus és Heródes értesülnek a kivégzés sikertelenségéről, újabb hajszát indítanak majd mesterük, Jézus ellen.

A tanítványok a történetekben hitetlenkedve és Jézust féltve ültek asztalhoz. Ilyen lelkiállapotban érte őket végül a valóságos találkozás Jézussal. Miről is szólhatott volna ez a beszélgetés, ha nem arról, amit átéltek ugyan, de meg nem értettek? A három együtt töltött év tragikus végkifejlete teljesen összezavarta őket.

Jézus ugyan nem hagyja szó nélkül hitetlenségüket és keményszívűségüket, a találkozás végén azonban elmondja azt a mondatot, amit mi is méltán tarthatunk örök érvényű küldetésünknek: „Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.”

Ez a feladat hatalmas változás az eddig hangoztatott jézusi mondathoz képest: „Küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól.”

Mit jelent ez számomra? Azt, hogy bár ez nagyon nehéz feladat, mégis a saját köreinken túl élők felé is van küldetésünk!

Adj erőt, hogy lássuk a világ összefüggéseit és bajait, de ne csak lássuk, hanem tegyünk is a szükségben élők megsegítéséért.

Bajnokné Benyhe Judit, Budapest